

FALU TINGSRÄTT

Enhet 2

2:1

DOM

2008-10-06

meddelad i

Falun

Mål nr B 1032-08

PARTER (Antal tilltalade: 1)

Åklagare

Patrik Säflund, Olle Sohlberg och Ann-Charlotte Ädling
Åklagarkammaren i Falun

Målsägande

1. Torbjörn Forsström
Stigsbo Björktjärn
770 71 Stjärnsund

Ombud och målsägandebiträde:
Advokat Catharina Wikner
Advokatfirman Wikner AB
Box 1279
791 12 Falun

2. Sofie Hedman
Bergmästaregatan 24 C
791 30 FALUN

Målsägandebiträde:
Advokat Per Borgblad
Advokatfirman Glimstedt Dalarna AB
Box 1283
791 12 Falun

3. Monica Hellgren
Frejavägen 8 B
791 33 Falun

Målsägandebiträde:
Advokat Per Borgblad
Advokatfirman Glimstedt Dalarna AB
Box 1283
791 12 Falun

4. Pernilla Hellgren dödsbo
c/o advokaten Per Borgblad
Advokatfirman Glimstedt Dalarna AB
Box 1283
791 12 Falun

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 102	Kullen 4	023-482 00	023-482 80	måndag - fredag
791 23 Falun		E-post: falu.tingsratt@dom.se		08:00 - 12:00
		www.falutingsratt.domstol.se		13:00 - 16:00

Ombud och målsägandebiträde:
Advokat Per Borgblad
Advokatfirman Glimstedt Dalarna AB
Box 1283
791 12 Falun

5. Carina Höglund
Stigsbo Björktjärn 104
770 71 Stjärnsund

Ombud och målsägandebiträde:
Advokat Catharina Wikner
Advokatfirman Wikner AB
Box 1279
791 12 Falun

6. Antonio Juncosa Crespo
3428 AV COLONIALE no 22
Montreal QC H2X 2Y4
Kanada

Målsägandebiträde:
Advokat Axel Eskeby
Advokatfirman Sylwan och Fenger-Krog AB
Box 1043
791 10 Falun

7. Sol Juncosa Höglund
Stigsbo Björktjärn 104
770 71 Stjärnsund

Ombud och målsägandebiträde:
Advokat Catharina Wikner
Advokatfirman Wikner AB
Box 1279
791 12 Falun

8. Engla Juncosa Höglund dödsbo

Målsägandebiträde:
Advokat Catharina Wikner
Advokatfirman Wikner AB
Box 1279
791 12 Falun

9. Christer Lundin
Ruskvädersgränd 9
177 70 Järfälla

Målsägandebiträde:
Advokat Hans Östberg
Hamilton Advokatbyrå Falun AB
Box 1305
791 13 Falun

10. Målsägande A

Målsägandebiträde:
Advokat Lena Helsing
Advokat Lena Helsing AB
Stora Hälla 130
791 91 Falun

Tilltalad

Per ANDERS Eklund, 650806-7532
Frihetsberövande: Häktad
Kyrkvägen 2 A
813 40 Torsåker

Offentlig försvarare:
Advokat Leif Silbersky
Advokatfirman Silbersky HB
Box 12706
112 94 Stockholm

DOMSLUT

Begångna brott

1. Mord
2. Grov våldtäkt
3. Försök till våldtäkt
4. Grov våldtäkt mot barn

Lagrum

- 3 kap 1 § brottsbalken
- 6 kap 1 § 1 st 1 p och 3 st brottsbalken
i dess lydelse enligt SFS 1998:393
- 6 kap 1 § 1 st och 15 § samt 23 kap 1 §
brottsbalken
- 6 kap 4 § 1 st och 3 st brottsbalken

5. Barnpornografibrott 16 kap 10a § 1 st 1 p brottsbalken

Påföljd m.m.

Fängelse på livstid

Skadestånd

1. Anders Eklund skall utge skadestånd till Monica Hellgren med 139 299 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) på 75 000 kr från den 4 juni 2000 och på 64 299 kr från den 21 juli 2008, allt till dess betalning sker.
2. Anders Eklund skall utge skadestånd till Sofie Hedman med 107 269 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) på 75 000 kr från den 4 juni 2000 och på 32 269 kr från den 21 juli 2008, allt till dess betalning sker.
3. Anders Eklund skall utge skadestånd till Christer Lundin med 75 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 4 juni 2000 till dess betalning sker.
4. Anders Eklund skall utge skadestånd till dödsboet efter Pernilla Hellgren med 39 496 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 22 oktober 2000 till dess betalning sker.
5. Anders Eklund skall utge skadestånd till Carina Höglund med 210 360 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 5 april 2008 till dess betalning sker.
6. Anders Eklund skall utge skadestånd till Sol Juncosa Höglund med 75 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 5 april 2008 till dess betalning sker.
7. Anders Eklund skall utge skadestånd till Torbjörn Forsström med 93 825 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 5 april 2008 till dess betalning sker.
8. Anders Eklund skall utge skadestånd till Antonio Juncosa Crespo med 50 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 5 april 2008 till dess betalning sker.
9. Anders Eklund skall utge skadestånd till dödsboet efter Engla Juncosa Höglund med 12 620 kr.
10. Anders Eklund skall utge skadestånd till målsägande A med 60 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 8 juli 2006 till dess betalning sker.

Förverkande och beslag

1. Beslaget av visst bevismaterial skall bestå tills domen i ansvarsdelen vunnit laga kraft (Polismyndigheten i Dalarna; beslagsliggare 200003-00-378, p 1-26, samt beslagsliggare 200003-00-379, p 1-3).
2. Beslaget av personbil och skor skall bestå tills domen i ansvarsdelen vunnit laga kraft (Polismyndigheten i Dalarna, Avesta; beslagsliggare 2008-2000-BG1032, p 1, 2008-2000-BG1842, p 1 och 2008-2000-BG1843, p 1-2).

3. I beslag tagen dator förklaras förverkad. Beslaget skall bestå (Polismyndigheten i Dalarna, Avesta; beslagsliggare 2008-2000-BG1043, p 3).

Häktning m.m.

Anders Eklund skall stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft.

Sekretess

Sekretessen enligt 9 kap 16 § sekretesslagen (1980:100) skall bestå i målet för de uppgifter berörande åtalpunkterna 2 och 3 i domsbilaga 2 som upptagits på ljudfil vid huvudförhandling inom stängda dörrar, för den redovisning av dessa uppgifter som lämnats i domsbilagorna 12 och 13 samt för de preciserade delarna av gärningsbeskrivningarna som redovisas i domsbilagorna 3 och 4. Vidare skall sekretessen enligt samma lagrum bestå för uppgifterna om målsägandens och vittnets identitet avseende åtalpunkt 3 i domsbilaga 2. Sekretessen enligt 7 kap 22 § och 9 kap 16 § sekretesslagen skall också bestå för uppgifterna i den rättspsykiatriska undersökningen (aktbil. 46) och uppgifterna i bilagan till Socialstyrelsens rättsliga råds yttrande (aktbil. 173), vilka förebringats vid huvudförhandling inom stängda dörrar.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Leif Silbersky tillerkänns ersättning av allmänna medel med 290 025 kr. Av beloppet avser 145 935 kr arbete, 69 650 kr tidsspillan, 16 435 kr utlägg och 58 005 kr mervärdesskatt.
 2. Per Borgblad tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som målsägandebiträde och ombud med 84 068 kr. Av beloppet avser 47 564 kr arbete, 15 920 kr tidsspillan, 3 770 kr utlägg och 16 814 kr mervärdesskatt.
 3. Hans Östberg tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som målsägandebiträde med 77 640 kr. Av beloppet avser 39 997 kr arbete, 16 915 kr tidsspillan, 5 200 kr utlägg och 15 528 kr mervärdesskatt.
 4. Catharina Wikner tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som målsägandebiträde med 149 584 kr. Av beloppet avser 100 533 kr arbete, 11 940 kr tidsspillan, 7 194 kr utlägg och 29 917 kr mervärdesskatt.
 5. Lena Helsing tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som målsägandebiträde med 99 397 kr. Av beloppet avser 36 754 kr arbete, 32 833 kr tidsspillan, 9 931 kr utlägg och 19 879 kr mervärdesskatt.
 6. Axel Eskeby tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som målsägandebiträde med 30 546 kr. Av beloppet avser 12 972 kr arbete, 6 965 kr tidsspillan, 4 500 kr utlägg och 6 109 kr mervärdesskatt.
 7. Kostnaden för försvarare och målsägandebiträden skall stanna på staten.
-

YRKANDEN M.M.

Åklagaren har yrkat enligt *domsbilagorna 1* och *2* med sekretessbelagda preciseringar av vissa gärningsbeskrivningar i *domsbilagorna 3* och *4*.

Identitetsuppgifter för målsägande och vittne när det gäller åtalet för våldtäkt alt. försök till våldtäkt i Sandviken finns i de sekretessbelagda *domsbilagorna 5* och *6*.

Christer Lundin har yrkat skadestånd enligt *domsbilaga 7* samt biträtt åtalet i domsbilaga 1.

Pernilla Hellgrens dödsbo, Monica Hellgren och Sofie Hedman har yrkat skadestånd enligt *domsbilaga 8*. Monica Hellgren och Sofie Hedman har biträtt åtalet i domsbilaga 1.

Engla Juncosa Höglunds dödsbo, Carina Höglund, Sol Juncosa Höglund och Torbjörn Forsström har yrkat skadestånd enligt *domsbilaga 9*. Carina Höglund, Sol Juncosa Höglund och Torbjörn Forsström har biträtt åtalet under åtalspunkterna 1-2 i domsbilaga 2.

Antonio Juncosa Crespo har yrkat skadestånd enligt *domsbilaga 10*.

Målsäganden i domsbilaga 5 har yrkat skadestånd enligt *domsbilaga 11*.

Redovisning av vissa sekretessbelagda delar av utredningen i fråga om åtalet i domsbilaga 2 återfinns i *domsbilagorna 12* och *13*.

Anders Eklund har i målet varit berövad friheten som anhållen eller häktad sedan den 7 april 2008, se vidare avräkningsunderlag i *domsbilaga 14*.

DOMSKÄL

Skuld och rubricering

Åtalet enligt domsbilaga 1 (gärningarna mot Pernilla Hellgren)

Anders Eklund har inledningsvis under huvudförhandlingen erkänt mord men förnekat våldtäkt och därvid hävdade att han och Pernilla Hellgren hade ett från båda sidor frivilligt samlag innan han dödade henne. Så som han slutligt bestämt sin inställning i målet har han emellertid erkänt att han våldtagit och dödat Pernilla Hellgren i enlighet med vad åklagaren påstått i gärningsbeskrivningen. Han har hävdade att de sexuella handlingarna i enlighet med brottsbalkens regler om s.k. konkurrens skall anses konsumerade av det uppsåtliga dödandet av Pernilla Hellgren och att han sålunda endast skall dömas för mord.

Vid huvudförhandlingen har Anders Eklund hörts. Vittnesförhör har på åklagarens begäran ägt rum med Anneli Sundin, Susanne Alexandersson och Linda Sjöström. Sakkunnigförhör har ägt rum med överläkaren Lars Eriksson. Den skriftliga bevisning som anges i domsbilaga 1 har genomgåts.

Av utredningen framgår *inledningsvis* följande.

Under helgen den 3-4 juni 2000 pågick i Falun det s.k. Falukalaset, som är ett slags gatufest. Pernilla Hellgren, som då var 31 år gammal, besökte Falukalaset tillsammans med sin syster. Pernilla Hellgren kom så småningom att ensam bege sig hem mot sin mors bostad på Ingels väg i stadsdelen Östra Främby där hon skulle bo över natten. Från centrala Falun gick hon då längs Myntgatan, som sedan byter namn till Sturegatan och sedermera Källviksvägen. För att komma till Ingels väg i Östra Främby är det naturligt att från Källviksvägen vika av till vänster på Erikslunds-

vägen. Senare samma natt anträffades Pernilla Hellgrens döda, nakna kropp i ett skogsområde strax intill Erikslundsvägen, i närheten av en gång- och cykelbana som i en viadukt går under vägen. Kroppen visade otvetydiga tecken på att ha blivit utsatt för kraftigt våld bl.a. mot halsen. Pernilla Hellgrens kläder anträffades i närheten. Vid närmare undersökning av Pernilla Hellgrens långbyxor hittades DNA som kunde antas komma från den person som bragt henne om livet.

Sedan vittnen till polisen lämnat uppgifter om att en man setts följa efter Pernilla Hellgren längs promenadvägen mot Östra Främby och att en man setts sitta ovanpå en liggande kvinna i anslutning till viadukten vid Erikslundsvägen, inleddes en omfattande förundersökning som under många år dock inte ledde till att någon person kunde bindas vid brottet. Sedan Anders Eklund i april 2008 frihetsberövats såsom misstänkt för mord på Engla Juncosa Höglund (se domsbilaga 2) har han erkänt att det var han som bragte Pernilla Hellgren om livet. Vid en därefter företagen DNA-analys har det konstaterats att det DNA som anträffats på hennes långbyxor med visshet (Grad +4) kommer från Anders Eklund, om man bortser från möjligheten att det kommer från en nära släkting till honom.

I utlåtande efter rättsmedicinsk obduktion av Pernilla Hellgrens kropp har överläkaren Lars Eriksson anförat att Pernilla Hellgren företett tecken på färskt trubbigt våld mot bl.a. huvud och hals med tecken på strypning med färska skador på halsen och med asfyktiska (av syrebrist orsakade) blödningar i ögonens bindehinnor och i anslutning till struplocket, att strypningen till fullo förklarar dödsfallet, att döden varit en följd av annans handaöverkan och att inget framkommit som talar för någon annan dödsorsak.

De i målet hörda personerna har uppgett i huvudsak följande.

Anders Eklund (de uppgifter han slutligt lämnat vid huvudförhandlingen)

Lördagen den 3 juni 2000 kom han vid 16-tiden till Falun för att besöka Falukalas-
set. Han parkerade vid Tiskenparkeringen i närheten av Myntgatan. Han gick först
runt på stan och åt och lyssnade på musik, sedan gick han in på restaurang Shopen
någon gång efter kl. 21.00. Där stannade han i ett par timmar. Han förtärde ingen
alkohol, utan drack bara kaffe i och med att han skulle köra hem senare. På
restaurangen träffade han bl.a. några berusade personer från Hofors. Efter det att
han lämnat Shopen gick han till korvkiosken vid Vattugränd och köpte hamburgare.
Han tog med sig hamburgaren och gick ner mot Faluån. En kvinna satt i en busskur
nere på Östra Hamngatan. Kvinnan, som visade sig vara Pernilla Hellgren, verkade
ledsen. Han började småprata med henne. De pratade allmänt om att det var mycket
folk på stan och liknande. De började gå tillsammans över ån och Gruvgatan och
vidare in på Myntgatan. Han sa till henne att han tänkte gå till sin bil och hon sa att
hon skulle hemåt. Han hade då ingen tanke på att följa med henne. Hon gick snab-
bare än han, och han hamnade en bit efter henne. Vid korsningen med Strandvägen
vek han inte av mot Tiskenparkeringen utan valde att fortsätta i samma riktning som
Pernilla. Strax efter järnaffären Bergnills ropade han på henne. Han försökte väl få
kontakt, för han tyckte hon var en snäll och trevlig tjej. Han tänkte kanske att de
kunde träffas vid ett senare tillfälle. Han hade inga sexuella tankar då.

Det visade sig igen att Pernilla hade en raskare promenadtakt än han, så han ham-
nade på nytt efter henne, men han ropade till henne och kom ikapp igen. Detta
hände flera gånger längs vägen. Han uppfattade det inte som att hon försökte skaka
av sig honom genom att gå före, om det hade varit så hade hon kunnat säga till, men
det gjorde hon inte. Han kom ikapp henne igen i höjd med hoppbacken vid Kvarn-
berget. Han föreslog att de skulle sätta sig ner och prata på en parkbänk som stod
där, vilket de också kom att göra. De pratade om allt möjligt. Pernilla berättade att
hon precis hade kommit hem från utlandet och att hon hade varit i Finland. Han
frågade henne om hon hade någon pojkvän men det svarade hon nej på. Han förde

in samtalet på sexuellt umgänge, och det var då som tankarna på att sex med Pernilla väcktes hos honom. Han bestämde sig då för att våldta henne.

Efter en stund fortsatte de att gå i samma riktning som tidigare, och även denna gång hamnade han på efterkälken. Pernilla gick ca 4-5 meter framför honom. De kom fram till korsningen med Erikslundsvägen och vek av till vänster in på den vägen. De stannade till vid viadukten över cykelvägen och Pernilla kom att sitta på räcket till viadukten. De kom väl in lite på sex igen och han funderade på om hon ville ha sex med honom. Hon protesterade inte utan frågade om han ville följa med henne hem till hennes mors bostad. Han ville inte det utan föreslog att de skulle ha sex i skogen i stället. Hon sade att hon inte ville det. Då slog han ut med en arm mot henne så att hon ramlade bakåt över räcket. Detta gjorde han för att han ville ha sex med henne. Pernilla ramlade bakåt ner i slänten och började blöda från huvudet. Hon hade väl slagit huvudet i en sten. Han gick ner i slänten och ställde sig över henne, han vet inte om han tog något struptag på henne då. Hon viftade lite med armarna men gjorde inte så mycket motstånd.

Han tog sedan tag i hennes armar och drog upp henne i skogen. Hon ville inte följa med upp men han tvingade henne. När de kommit upp i skogen drog han nog upp hennes kläder på överkroppen så att armarna låstes. Han tog av henne byxorna. Pernilla försökte sedan springa iväg men han fick tag på henne och knuffade omkull henne. Han genomförde ett vaginalt samlag med henne. Han hade då satt på sig en kondom som han brukade bära med sig. Efter det att han fått utlösning drog han sig ur och tog av sig kondomen. Pernilla försökte på nytt springa därifrån men han kom ikapp henne och satte sig gränsle över henne och tog ett stryptag om hennes hals med båda händerna. Han hade inte för avsikt att döda henne, utan ville bara att hon skulle svimma så att han kunde ta sig därifrån. Pernilla sprattlade med armarna, blev stirrig och sedan lealös. Därefter bar han in henne en bit i skogen igen. Han lade ner kroppen och drog sedan in den en bit till i skogen. Det var en paniksituation och han ville bara därifrån. Innan han gick tog han med sig hennes mobil-

telefon för att hon inte skulle kunna meddela sig så snabbt när hon vaknade till. Han tog också med sig hennes plånbok och filofax, varför vet han inte. Sedan gick han tillbaka till bilen och åkte hem.

Han har inte haft något annat hjälpmedel än händerna när han ströp Pernilla. Den plastlina som polisen har hittat på platsen måste ha funnits där tidigare. Den såg han inte.

Anneli Sundin

Den aktuella natten var hon på väg hem i bil. Hon åkte Strandvägen och skulle svänga höger i korsningen med Myntgatan. Klockan var ca 02.00. När hon skulle svänga skulle en blond tjej just passera övergångsstället. Hon saktade farten och släppte över tjejen. Tjejen gick ensam i rask takt längs Myntgatan mot Källvikshållet. Hon och hennes svägerska som var med i bilen började prata om risken att gå ensam hem på kvällarna. Svägerskan vände sig om i bilen och såg att tjejen fortsatte i samma riktning som tidigare. Dagen efter läste hon i tidningen om att en ung kvinna blivit mördad i Falun. Hon kom då att tänka på att tid och plats stämde med hennes iakttagelser av den blonda tjejen, och insåg att det sannolikt var den tjejen hon hade sett. Senare när hon fick se bild på Pernilla i tidningen förstod hon att det varit Pernilla hon sett den natten. Hon är helt övertygad om att det var Pernilla hon såg. Hon såg ingen som följde efter Pernilla.

Susanne Alexandersson

Hon hade varit på Falukalaset den aktuella kvällen och var på väg hem i taxi tillsammans med sin man. Taxin åkte på Källviksvägen mot Källviken. Hon vet inte vad klockan var exakt men öltältet på stan hade i alla fall stängt. Precis när de passerade Konsum på vänster sida såg hon en man och en kvinna gå längs Källviksvägen i samma riktning som dem. Mannen gick ca 5-10 meter bakom kvinnan.

Kvinnan var smal, hade axellångt blont hår och bar mörka kläder. Mannen, som hon endast såg bakifrån, var kraftigt byggd. Mannen och kvinnan gick i rask takt och båda höll samma tempo. Hon var mest fokuserad på kvinnan då denna påminde om hennes syster, och hon ville se efter om det var system. Dagen efter fick hon reda på att det begåtts ett kvinnomord i Falun. Hon kom först en tid senare att koppla samman mordet med sina iakttagelser av mannen och kvinnan på natten. Hon är inte till 100 procent säker på att det var Anders Eklund och Pernilla Hellgren hon såg men det hon såg stämmer överens med Pernillas signalement, och med det hon senare sett av Anders Eklunds kroppsspråk och sätt att hålla händerna.

Linda Sjöström

Hon hade varit på Falukalaset och var på väg hem. Hon cyklade tillsammans med en kompis på Strandvägen mot hemmet i Östra Främby. Vid Slussen skildes de åt och hon fortsatte upp längs Erikslundsvägen. I backen vid gångtunneln under Erikslundsvägen hörde hon gruffande och stönande från slänten. Hon tittade dit och såg en man sitta gränsle över en kvinna och ta stryptag på henne. Kvinnan försökte komma loss och gjorde motstånd genom att åla sig. Hon uppfattade att kvinnan hade blod i håret. Hon cyklade hem och väl hemma sköljde obehagskänslor över henne. Hon berättade för sin mamma om sina iakttagelser, men var osäker på vad det egentligen var hon hade sett. Helgen innan hade hon sett två fulla människor på samma ställe och hon blev osäker om detta var samma sak. Hon satte sig vid datorn och började chatta med samma kompis som hon skilts från en liten stund tidigare vid Slussen. Hon pratade även med en annan vän som, efter en stund, kom hem till henne. Tillsammans gick de tillbaka till den plats hon sett mannen och kvinnan. Detta var ca 20 minuter efter det att hon gjort iakttagelsen. På platsen hittade de en sko nedanför slänten och lite ovanför i skogsbrynet hittade de kläder och en väska. De rörde inte de saker de såg. De såg även att det var uppräfsat i jorden på platsen. Hon var panikslagen och tyckte att det var obehagligt. Hennes kompis ville leta

vidare om de skulle hitta tjejen, men hon ville gå hem. När de kom hem så ringde de en kompis vars pappa är polis.

Lars Eriksson

De skador som påträffats på Pernilla Hellgrens hals och huvud förefaller vara av samma ålder och bör ha uppkommit vid ett och samma tillfälle. Skadan på *huvudet* är en krosskada som orsakats av trubbigt våld. Skadan var belägen högt upp på hjässan. Andra mindre skador på huvudet påträffades bland annat på hakan, nedanför vänstra örat samt i nacken.

Alla de skador som iakttagits på *halsen* kan inte ha uppkommit genom ett och samma grepp. Skadorna är belägna på halsens framsida och dess vänstra sida. De överhudsavskrap som påträffats på dessa två områden kan inte uppkomma av enbart händer eller naglar. Skadorna talar för att även något föremål har skrapat mot hudens yta. Det är svårt att säga exakt vad som orsakat detta, men det kan ha uppkommit av att ett bandliknande föremål, så som kläder, skärp eller ett rep som dragits åt mot halsen. De skador som redovisas i punkterna 12 och 13 i obduktionsprotokollet är av denna karaktär. Det är möjligt att dessa skador uppkommit av klädesplagg som förenat med kraftigt motstånd slitits av kroppen av en annan person. Om dessa skador uppkommit av den plastlina som påträffades på platsen, borde det ha funnits DNA på linan. Det finns inget som positivt talar för att just linan har använts vid strypvåldet mot Pernilla Hellgren.

I övrigt påträffades inte några onormala avvikelser i Pernilla Hellgrens *underliv*. Inget främmande material, så som spermier, påträffades i slidan, och inte heller konstaterades några slemhinnebristningar eller andra tecken på skador. Frånvaron av tecken på samlag utesluter emellertid inte att samlag har ägt rum.

Tingsrätten gör följande bedömning.

Av en entydig utredning framgår att Pernilla Hellgren bragts om livet genom strypning i enlighet med vad åklagaren påstått i gärningsbeskrivningen. Anders Eklund har erkänt att det var han som dödade henne. Hans erkännande vinner stöd av hans egen berättelse och av en omfattande skriftlig och teknisk bevisning, främst naturligtvis det faktum att hans DNA anträffats på Pernilla Hellgrens långbyxor.

Anders Eklund har vidare erkänt att han innan han dödade Pernilla Hellgren våldförde sig på henne sexuellt på det sätt som åklagaren angett i gärningsbeskrivningen. Även i denna del stöds erkännandet av hans berättelse och av de fynd som gjorts på brottsplatsen. Det finns ingenting i utredningen som på någon väsentlig punkt motsäger att det gått till så som åklagaren har påstått och som Anders Eklund slutligen har erkänt.

När det gäller den fråga om konkurrens som försvararen har tagit upp må det förhålla sig på det sätt som hävdats när det gäller ett sammantaget händelseförlopp som innefattar såväl sexualbrott som uppsåtligt dödande och där dödandet ingår som ett led i det sexuella våldet. I förevarande fall är däremot situationen den att det dödliga våldet enligt Anders Eklunds egna uppgifter inleddes först när Pernilla Hellgren efter våldtäkten försökte ta sig från platsen eller i vart fall ropa på hjälp. Det måste därmed antas att dödandet haft ett annat syfte än att tillfredsställa gärningsmannen sexuellt, nämligen att förhindra uppkläring av våldtäktsbrottet. Dödandet av Pernilla Hellgren måste därmed anses så separerat från våldtäkten att någon s.k. konsumtion av våldtäktsbrottet i förhållande till dödandet inte bör komma i fråga.

Med hänsyn till det övervåld som föregick det sexuella övergreppet och omständigheterna i övrigt måste Anders Eklund anses ha visat sådan särskild hänsynslöshet och råhet att våldtäktsbrottet i enlighet med åklagarens yrkande skall bedömas som

grovt. Någon anledning att rubricera det uppsåtliga dödandet av Pernilla Hellgren på annat sätt än som mord föreligger uppenbarligen inte.

Åtalspunkterna 1-2 i domsbilaga 2 och domsbilaga 3 (gärningarna mot Engla Juncosa Höglund)

Anders Eklund har erkänt att han våldtagit och dödat Engla Juncosa Höglund i enlighet med vad åklagaren påstått i gärningsbeskrivningen. Han har hävdatt att de sexuella handlingarna i enlighet med brottsbalkens regler om s.k. konkurrens skall anses konsumerade av det uppsåtliga dödandet av Engla och att han sålunda endast skall dömas för mord.

Vid huvudförhandlingen har Anders Eklund hörts. På åklagarens begäran har hållits vittnesförhör med Ann-Sofie Lexén, Tomas Langton och Peter Thorby samt sakkunnigförhör med rättsläkaren Håkan Sandler. Den skriftliga bevisning som anges i domsbilaga 2 har genomgåtts.

Av utredningen framgår *inledningsvis* följande.

Engla Juncosa Höglund var född den 5 mars 1998. Hon bodde tillsammans med sin mor Carina Höglund, sin styvfar Torbjörn Forsström och sin storasyster Sol i en villafastighet i Björktjärn strax utanför Stjärnsund i Hedemora kommun. Lördagen den 5 april 2008 hade Engla spelat fotboll inne i Stjärnsund. Engla och hennes mor hade bestämt att Engla skulle cykla hem själv efter fotbollen, en sträcka på ca fem kilometer. Det var första gången som Engla fick cykla en så lång sträcka själv. Huvuddelen av hemvägen gick längs en asfalterad genomfartsväg, men för att komma den sista biten upp till hemmet måste Engla ta till höger in på en mindre grusväg och därefter svänga vänster in på en annan grusväg som ledde den sista biten upp till huset där hon bodde.

Engla och hennes mor hade kommit överens om att modern skulle ringa Engla med regelbundna mellanrum under dotterns cykelfärd hem för att kontrollera att allt gick bra. Klockan 14.09 pratades Engla och modern vid för sista gången. Engla befann sig då ungefär halvvägs längs asfaltvägen. Modern ringde sedan ett flertal gånger utan att få något svar. Hon åkte och letade efter Engla och fick reda på att dottern hade setts cykla upp på den grusväg som leder upp från asfaltsvägen. Modern återvände mot hemmet och fick syn på Englas cykel som låg några meter in i skogen i anslutning till korsningen mellan de båda grusvägarna i närheten av hemmet. Polis larmades därefter ca 16.30, och en omfattande insats inleddes för att söka rätt på Engla. Sökandet pågick resultatlöst i flera dagar.

Tomas Langton promenerade den aktuella eftermiddagen längs asfaltvägen i riktning mot Stjärnsund tillsammans med bl.a. Peter Thorby. Tomas Langton hade en ny digitalkamera som han tog bilder med under promenaden. Han provade att ta bilder mot rörliga föremål och kom därvid att fotografera den cyklande Engla och inom någon minut därefter en röd SAAB 9-3 med ett visst registreringsnummer som körde i samma riktning som Engla. Vid kontroll visade det sig att bilen tillhörde Anders Eklund. Denne efterspanades och anträffades så småningom i sin lastbil på Hallandsåsen. Sedermera blev han gripen, anhållen och häktad.

Ann-Sofie Lexén färdades på lördageftermiddagen i bil längs asfaltvägen i samma riktning som Engla. Hon kom därvid att passera en cyklande flicka och, strax därefter, en röd SAAB som stod parkerad vid väggkanten. Hon såg en man stå utanför bilen och kände igen mannen som Anders Eklund. På den plats där bilen stod har anträffats tre cigarettfimpar. På en av dessa säkrades DNA som med visshet kan sägas komma från Anders Eklund.

Vid den aktuella grusvägskorsningen där cykeln påträffades har säkrats däckspår från en framhjulsdreven personbil som vänt i korsningen och hastigt lämnat platsen.

Däcken är enligt företagen analys hos SKL likadana som däcken på Anders Eklunds röda SAAB men det kan inte fastslås att det råder identitet.

I bakluckan på den röda SAAB-bilen har säkrats blodspår. Blodet kan med visshet sägas komma från Engla.

Sedan Anders Eklund den 11 april 2008 häktats på sannolika skäl misstänkt för människorov har han vid polisförhör erkänt att han dödat Engla och gjort sig av med kroppen. I anslutning till erkännandet erbjöd han sig att visa var han hade lämnat kroppen. På den plats som Anders Eklund anvisade – vid en torvtäkt i ett ödsligt område ca 20 km söder om Valbo i Gästrikland – påträffades därefter Englas kropp. Den var då svårt bränd.

Den 18 april 2008 häktades Anders Eklund på sannolika skäl misstänkt för mord. Han erkände vid efterföljande polisförhör att han förgripit sig sexuellt på Engla.

Anders Eklunds uppgifter om sina förehavanden före och efter kontakterna med Engla den aktuella dagen har kontrollerats mot uppgifterna om hur hans kontokort använts, och de har visat sig stämma.

De vid huvudförhandlingen hörda personerna har i huvudsak uppgett följande.

Anders Eklund

Sedan år 1987 har han arbetat som lastbilschaufför. Han bor ensam i en enrumslägenhet i Torsåker i Gästrikland. Hans arbetsvecka börjar på söndag eftermiddag då han ger sig iväg med lastbilen och utför transporter runt om i landet. Han brukar återvända till Torsåker på fredag eftermiddag.

Den aktuella helgen kom han hem till Torsåker på fredag eftermiddag. Han skulle åka till Norrköping med lastbilen på söndag eftermiddag. Fredagskvällen ägnade han åt att tvätta och titta på TV. Han var också ute på Internet. Han brukade vara inne på sajter som kamrat.com. Där kunde han chatta med tjejer och killar från 15 år och uppåt. Han brukade då ljuga om sin ålder och skriva att han var 37 år i stället för att uppge sin verkliga ålder, 42 år. Han vet inte varför han gjorde det. Han brukade också vara inne på snyggast.se där man kunde titta och rösta på bilder av tjejer och killar. Det hände också att han porrsurfade, men det var bara tjejer från 18 år och uppåt han tittade på. Han har inte intresse av sex med barn. Den barnporr som hittats i hans dator är material som har skickats till honom när han har varit ute på någon sexchattsida. Han vet inte varför han sparat de 56 barnporrbilderna som hittats. Han kanske skulle titta på dem senare. De 17 DVD-filmer med djursex som hittats hemma hos honom har han fått som bonus när han har beställt filmer från en filmklubb. Han är inte intresserad av att titta på dem. Han kan inte förklara den stora mängden porrtidningar som hittats hemma hos honom på annat sätt än att han har köpt dem och att de sedan har blivit liggande.

Lördagen den 5 april 2008 gick han upp mellan kl. 7 och 8. Han gjorde kaffe och slog på TV:n och datorn. Han var ute på Internet, bl.a. på de sidor som nyss nämnts. Han besökte även knull.nu där man kunde chatta och byta bilder. Genom den sidan hade han hittat tjejer som han sedan träffade, i södra Sverige och i Norrland. Han hade stämt möte med en kvinnlig bekant kl. 10.30 i Hedemora. De hade träffats då och då under två års tid och hade en relation som enbart gick ut på sex. Han åkte i sin röda SAAB 9-3 från Torsåker vid 09.30-tiden och tog vägen över Hofors och Långshyttan till Hedemora. Han träffade sin bekant vid Lappens vägkrog och de gick in och tog en kopp kaffe. De åkte sen iväg till ett ställe där de hade sex, varefter de åkte tillbaka till Lappens där han åt en biffstek och de drack kaffe. Sedan åkte de till OK där han tvättade bilen, klockan kan då ha varit 12.34 som framgår av utredningen. Därefter släppte han av sin kvinnliga bekant och åkte hemåt mot Torsåker igen. Han åkte då länsvägen mot Långshyttan. När han kom till avtags-

vägen mot Stjärnsund bestämde han sig för att åka den vägen till Torsåker, eftersom den är en och en halv mil kortare. Han svängde alltså in till höger mot Stjärnsund.

Han kom fram till Stjärnsund och åkte igenom samhället. Han stannade till bortanför Stjärnsundsparken och kissade och rökte. Sedan åkte han vidare och passerade då en flicka som enligt vad han nu förstår måste ha varit Engla. Han minns inte om hon stod still eller cyklade. Han hade i alla fall inte sett henne förut. Han stannade till igen vid en grusficka före nerfarten till stugområdet och rökte en cigarett till. Han vet inte direkt varför han gjorde det, han ville kanske se ”vad som var på cykeln”, om det var någon fin tjej. Han tittade lite grann när hon cyklade förbi efter kanske en halv minut. Han hade inga tankar då på att ha sex med flickan. Han satte sig sedan i bilen och rullade bortöver. Han passerade då några som var ute och gick. Sedan kom han fram till ett ställe där en grusväg gick upp till höger. På asfalten fanns det leriga spår som kom från grusvägen. Han såg inte Engla då. Han tänkte att spåren kanske berodde på att det var någon skogsdrivning där uppe och att det kanske kunde bli aktuellt för honom eller någon kompis som körde lastbil att frakta flis eller något däruppfifrån. Han ville se om det var någon skogsdrivning däruppe längs grusvägen, alltså något kalhygge eller gallring. Därför bromsade han ner bilen och backade tillbaka till grusvägen och svängde in där.

I andra kurvan efter grusvägens början kom han ikapp den cyklande Engla. Han körde förbi henne och funderade på vad hon gjorde där. Han körde in en liten bit på en stickväg till vänster. Han gick ur bilen och tänkte fråga vad flickan gjorde där. Han hade då inga tankar på att våldföra sig på henne. Han frågade flickan om hon bodde där i närheten. Flickan svarade nej men påstod att det var en genväg hem. Han sade åt henne att cykla tillbaka till stora vägen och ta den vägen hem. Han tyckte att hon var uppkäftig. Han började bli elak på henne, för en tioåring säger inte emot äldre på det sättet, det fick han lära sig när han var liten. Hon sparkade till honom på benet. Han fick tag på henne och drog henne till bakändan på bilen. Tankarna på att ha sex med Engla dök upp då – men först då. Han sade till henne att

knäppa upp sina byxor och dra ner dem. Han var nog ganska barsk när han sade detta och talade med grov röst. Flickan blev väl rädd och gjorde som han sade. Hon stod med ryggen mot honom och han vet inte om hon grät.

Angående det fortsatta händelseförloppet, se sekretessbelagd *domsbilaga 12*.

Under det sexuella övergreppet mot Engla sparkade hon till honom på axeln så att han for bakåt. Hon kom på fötter och sprang eller hoppade jämfota bakom bilen. Han sprang efter henne och kom ikapp efter kanske två-tre meter och knuffade eller fällde omkull henne så hon hamnade på marken. Då var han elak, riktigt vansinnig, och sexuellt upphetsad. Det exploderade i huvudet på honom. Han vet inte vad som hände sedan, han drabbades av tunnelseende under kanske fem-tio minuter.

När han vaknade till igen låg flickan på rygg på marken. Han satt på henne med knäna på hennes bröstkorg och händerna runt hennes hals. Det är möjligt, som han sagt i polisförhör (förundersökningsprotokollet, bilaga A 7:2, s. 14), att stryptaget inleddes redan när flickan stod upp. Han höll runt hela halsen, allt vad han kunde. Han höll greppet mellan tre och fem minuter. När han släppte taget om halsen var flickan livlös. Hon andades inte och hade ingen puls. Han lade henne i bakluckan på bilen och lade cykeln bredvid vägen. Han åkte sedan mot stora vägen. Efter en liten stund hörde han hennes telefon ringa i bakluckan. Han stannade till och hittade hennes telefon i hennes jackficka. Han tog in telefonen i bilen och åkte en bit mot Torsåkerhållet där han stannade och kastade iväg telefonen. När han kom till Kalvsnäs stannade han en gång till och kollade om flickan andades men det gjorde hon inte. Sedan åkte han hem och gjorde en kontroll till, men med samma resultat. Han gick upp till sin lägenhet och gjorde kaffe. Han bytte också kläder eftersom han var lerig.

Han satte sig sedan i bilen igen och åkte mot Storvik. Han köpte cigaretter på OK och stannade och beställde en pizza på Granliden. Det smakade dock inte utan han

fick i sig bara två-tre bitar. Han åkte vidare och tankade bilen. Han hittade också en oljedunk som han tankade upp med bensin. Han hade då inte planerat var han skulle lämna av flickans kropp. Han åkte vidare in mot Gävle. När han kom till Valbo kom han att tänka på en torvmosse där han kört torv för ett tag sen. Han körde in en väg till höger. Han kom till ett ställe där han först tänkte göra sig av med kroppen, men han såg traktorspår där så han tänkte att det var nog ingen bra plats. Så han åkte vidare och kom till den plats där kroppen sedan hittades. Han tog ut kroppen ur bagageluckan och tände eld på den med hjälp av bensin. (En mer detaljerad version av händelseförloppet redovisas i den sekretessbelagda *domsbilaga 12*).

När han tänkt på kroppen åkte han därifrån. Han körde till Statoil i Valbo och tvättade bilen och tog ur bensindunken. Han stannade sedan till vid Lappens i Storvik där han hittade Englas glasögon i bagageutrymmet. Han slängde glasögonen i en soptunna där de sedan hittades. Han åkte hem, duschade och gick och lade sig.

På söndagen tittade han på Aftonbladets hemsida på Internet vad som stod om Engla. Han mådde inte bra då. Han körde iväg med lastbilen på eftermiddagen och lossade last i Norrköping. Han åkte sedan vidare mot Göteborg varefter han fortsatte mot Landskrona. Han hade stannat till på ett rastställe på Hallandsåsen för att duscha och äta när polisen kom och grep honom.

Annsophie Lexén

Hon var under den aktuella lördagseftermiddagen på väg tillsammans med sin man från Horndal till sin stuga. De åkte bil och det var hennes man som körde. Hon satt i framsätet på passagerarsidan. De åkte igenom Stjärnsund och körde mot Stigsbo. Strax före infarten till Rönäsudd körde de om en ung flicka på cykel och ca 150-200 meter därefter såg hon en röd bil stå parkerad vid väggkanten. Vid bilen såg hon en mansperson stå på passagerarsidan. Han var vänd mot dem och hon kände igen honom som en bekant men kunde inte då komma på namnet på honom. Hon reage-

rade på att flickan som var så ung cyklade själv längs den vägen, och att mannen stod där efter vägkanten. Hon började tänka på sånt hon läst i tidningarna om pedofili. Hon fick en känsla av att han hade stämt träff. Sedan slog hon bort tanken. När de åkt ett stycke till mötte de ett sällskap på fyra personer som gick längs vägen.

Ett tag senare kom hon på att det var Anders Eklund som hon sett vid vägkanten. Hon kände igen honom från sitt tidigare arbete på Shellmacken i Hofors. Hon nämnde hans namn till polisen innan namnet blev offentligt i media. Hon vet att det var Engla som hon såg på cykeln då det var samma flicka som hon senare såg på fotografierna som ett annat vittne tog.

Tomas Langton

Det var han som tog de i målet återopade bilderna på den cyklande Engla. Han var i Dalarna och hälsade på bekanta tillsammans med sin fru. De tog en promenad längs den aktuella vägsträckan efter en picknick. Han hade med sig sin nya kamera och fotograferade olika objekt för han ville testa kameran och dess olika funktioner. De mötte en flicka på cykel. Han ville testa kamerafunktionen med flera bilder i följd och tog därmed bilderna på flickan när hon cyklade. Han tog även bilder på bilar av samma anledning. Ca en minut efter det att han fotograferat flickan kom en röd SAAB körande i ca 50-70 km/h. Han fotograferade även denna bil. Efteråt har han fått reda på att det var Engla och Anders Eklunds bil som han fotograferade. Han kände inte till dessa personer sedan tidigare.

Peter Thorby

Tillsammans med sin fru och två bekanta, bland annat vittnet Tomas Langton, var han på väg hem efter en picknick. Tomas Langton hade köpt en ny kamera och fotograferade mycket under hela utflykten. De gick efter vägen mot Stjärnsund och strax efter det att de passerat uppfarten till Björktjärn mötte de en flicka på cykel.

Hans fru frågade då om inte det där var Carinas dotter. Han vände då om och gick tillbaka en bit för att se efter. Flickan på cykeln vände sig om och vinglade till samtidigt som han tittade efter henne. När han vände sig om igen kom en bil mot honom som nästan körde på honom. Han minns bilen som en röd Golf. Bilen körde om flickan på cykel alldeles innan hon svängde upp på grusvägen mot Björktjärn. Han har inte något minne av någon röd Saab. Han vet nu att det var Engla han såg på cykeln.

Håkan Sandler

Han har utfört utvidgad rättsmedicinsk obduktion på Engla Höglunds kropp. Kroppen var mycket svårt bränd och hade utsatts för mycket hög temperatur. Det innebar därför stora svårigheter att genomföra obduktionen. Man har bl.a. använt datortomografi i arbetet. Dödsorsaken kan inte fastställas med absolut säkerhet, men flera fynd talar för att Engla avlidit på grund av asfyxi (syrebrist). Det finns också tecken som tyder på revbensskador på både vänster och höger sida, skador som uppkommit före branden. Möjliga mekanismer till uppkomsten av dödsfallet är, mot bakgrund av obduktionsfynden och tillgängliga förhörsuppgifter, syrebrist till exempel orsakad av våld mot halsen eller tryck mot bröstet eller ett ofördelaktigt kroppsläge eller en kombination av dessa faktorer. Andra uppkomstmekanismer kan han numera utesluta och vill därför stryka näst sista att-satsen på sista sidan i obduktionsrapporten. Eftersom inga så kallade vitalitetstecken påvisades vid obduktionen är huvudmisstanken att Engla var död vid brandtillfället. Det finns sammanfattningsvis inget som talar emot att dödsfallet och det efterföljande förloppet gått till så som Anders Eklund har berättat.

Tingsrätten gör följande bedömning.

Anders Eklund har erkänt att han våldtagit och dödat Engla Höglund enligt vad åklagaren har påstått i gärningsbeskrivningarna. Hans erkännande vinner stöd av

hans egna detaljerade uppgifter. Dessa uppgifter har i sin tur gått att belägga på ett stort antal punkter enligt vad som framgår av den skriftliga och tekniska bevisningen. Att det är Anders Eklund som är gärningsmannen stöds naturligtvis särskilt av att DNA från Engla påträffats i bagageutrymmet i Anders Eklunds bil och att han var den som för polisen visade var flickans döda, förbrända kropp fanns.

Ändå skiljer sig Anders Eklunds version av händelseförloppet i vissa avseenden från det som åklagaren gör gällande. Anders Eklund har sålunda med bestämdhet hävdatt att det inte var för att förgripa sig på Engla som han åkte upp på grusvägen mot hennes hem, utan att tankarna på ett övergrepp dök upp först när han, stående utanför bilen i grusvägskorsningen, kom i direkt kontakt med flickan. Åklagaren har däremot under rättegången gjort gällande att Anders Eklund redan när han befann sig nere på asfalten måste ha planerat att förgripa sig på flickan.

Det framgår redan av Anders Eklunds egna uppgifter att han, när han för andra gången stannade bilen längs asfalten, hade intresse av Engla. Hans förklaring till att han körde upp till höger på grusvägen mot flickans hem bär klara drag av efterhandskonstruktion. Det framstår inte som rationellt att – även om det nu skulle vara så att spår från grusvägen syntes på asfalten – på vinst och förlust och utan särskild anledning åka upp på grusvägen för att titta efter om någon skogsavverkning hade skett och att det möjligen kunde finnas utrymme för ett framtida uppdrag för honom själv eller någon eventuell bekant i transportbranschen. Den förklaring som Anders Eklund lämnat i detta avseende måste anses som så osannolik att den kan lämnas utan avseende. I stället måste det hållas för visst att han åkt upp på grusvägen i avsikt att följa efter Engla och att detta skett i avsikt att förgripa sig på henne sexuellt.

När det gäller den fråga om konkurrens som försvararen tagit upp kan konstateras att de sexuella handlingarna enligt Anders Eklunds egna uppgifter hade avslutats redan när Engla Höglund tog sig ur bilen och springande eller hoppande försökte fly

från platsen, varefter Anders Eklund kom ikapp henne och dödade henne genom strypvåld. Det uppsåtliga dödandet måste därvid – i linje med vad tingsrätten anfört ovan när det gäller gärningarna mot Pernilla Hellgren – ha haft ett annat syfte än det sexuella våldet och därmed anses så separerat från detta att det inte bör komma i fråga att låta våldtäktsbrottet konsumeras av den gärning som innebar att Engla Höglund bragtes om livet.

Sexualbrottet skall av det skäl som anges i gärningsbeskrivningen rubriceras som grov våldtäkt mot barn. Några skäl att välja någon annan rubricering än mord när det gäller det uppsåtliga dödandet föreligger inte.

Åtalspunkt 3 i domsbilaga 2 och domsbilaga 4 (våldtäkt i Sandviken)

Anders Eklund har förnekat våldtäkt men erkänt försök till våldtäkt.

Vid huvudförhandlingen har målsäganden, vars namn framgår av den sekretessbelagda *domsbilaga 5*, och Anders Eklund hörts. Vittnesförhör har på åklagarens begäran ägt rum med en person vars identitet framgår av *domsbilaga 6* (sekretessbelagd). En redovisning av de hörda personernas berättelser finns i *domsbilaga 13* (sekretessbelagd).

Tingsrätten gör följande bedömning.

Anders Eklund har erkänt att han försökt genomföra ett samlag med målsäganden på det sätt som åklagaren angett i den hemliga delen av gärningsbeskrivningen och att målsäganden då på grund av berusning befunnit sig i ett hjälplöst tillstånd. Han har förnekat att det varit frågan om ett fullbordat övergrepp.

Målsäganden har inte kunnat bidra till utredningen på annat sätt än att hon vitsordat att hon vid tillfället var kraftigt berusad och på grund därav saknar minnesbilder

från det som inträffat. Vittnet däremot har bekräftat att Anders Eklund försökt genomföra samlag med målsäganden på det sätt som åklagaren påstått, men inte heller hon har gjort några iakttagelser som tyder på att det varit frågan om ett fullbordat samlag. Att Anders Eklund var den person som förgrep sig på målsäganden styrks ytterligare av det fotografi som åberopats av åklagaren.

Mot bakgrund av det sagda är det styrkt att Anders Eklund försökt förgripa sig sexuellt på målsäganden i enlighet med åklagarens alternativa gärningspåstående. Han skall därför dömas för försök till våldtäkt.

Åtalspunkt 4 i domsbilaga 2 (barnpornografibrott)

Anders Eklund har erkänt gärningen. Erkännandet vinner stöd av övrig utredning, däribland vittnesförhöret med kriminalinspektören Fredrik Buller, som hörts på begäran av åklagaren. Åtalet är därmed styrkt, och gärningen skall bedömas på det sätt som åklagaren har gjort.

Påföljd

Anders Eklund förekommer under 16 avsnitt i belastningsregistret. Här skall endast nämnas att han dömdes till fängelse år 1995 för bl.a. försök till våldtäkt och år 1998 för sexuellt tvång. År 2000 ådömdes han böter för sexuellt ofredande.

I målet föreligger två rättspsykiatriska utlåtanden beträffande Anders Eklund. Båda utlåtandena utmynnar i bedömningen att Anders Eklund inte lider eller lidit av någon allvarlig psykisk störning, vare sig vid gärningstillfällena eller vid undersökningstillfällena, och att förutsättningar för rättspsykiatrisk vård inte föreligger.

Av de företagna rättspsykiatriska undersökningarna framgår sålunda entydigt att Anders Eklunds psykiska status inte föranleder någon särbehandling av honom i

påföljdshänseende. De gärningar för vilka Anders Eklund nu skall dömas har ett så högt straffvärde att annan påföljd än fängelse är utesluten.

För mord är föreskrivet fängelse i tio år eller på livstid. Av Högsta domstolens avgörande i rättsfallet NJA 2007 s. 194 följer att livstidsstraffet skall förbehållas de allra allvarligaste fallen. Såväl mordet på Pernilla Hellgren som mordet på Engla Juncosa Höglund måste anses höra till denna kategori. I båda fallen har mordet föregåtts av grova sexuella övergrepp, och dödandet har uppenbarligen varit ett led i Anders Eklunds strävanden att undgå ansvar för dessa övergrepp. Offren har i båda fallen varit fysiskt underlägsna, i praktiken helt försvarslösa personer – i det ena fallet ett barn – som försökt fly undan gärningsmannen men upphunnits, övermannats och dödat på ett brutalt sätt. Det nu sagda innebär att straffvärdet är så högt att annat än livstids fängelse inte kan komma i fråga vid en bedömning av mordet vart för sig.

Vid denna bedömning skall Anders Eklund för den samlade brottsligheten dömas till fängelse på livstid.

Skadestånd

Anders Eklund har såvitt avser samtliga målsägandes yrkanden angett sin inställning så att han medger skadeståndsskyldighet och överlämnar till tingsrätten att bedöma de yrkade beloppens skälighet.

Yrkandena enligt domsbilagorna 7 och 8 (Pernilla Hellgren)

Dödsboets kostnader för begravning m.m.

De yrkade beloppen har styrkts med fakturor och annat underlag. Dödsboet har härigenom visat sig berättigat till ersättning enligt vad som yrkats.

Ersättningen för psykiskt lidande

Enligt 5 kap. 2 § första stycket 3 skadeståndslagen skall, om personskada lett till döden, ersättning betalas för personskada som till följd av dödsfallet åsamkats någon som stod den avlidne särskilt nära. Denna bestämmelse, som trädde i kraft den 1 januari 2002, således efter mordet på Pernilla Hellgren, byggde på principer som utvecklats i domstolspraxis redan dessförinnan. Inget synes därför hindra att bedömningen i förevarande fall sker med utgångspunkt från den nämnda lagregeln.

Såväl Pernilla Hellgrens föräldrar som hennes syster ingår i den krets som är ersättningsberättigade enligt bestämmelsen. Högsta domstolen har i rättsfallet NJA 2004 s. 26 bestämt schablonbeloppet för personskada i form av psykiskt lidande till 50 000 kr vid uppsåtligt dödande. Även om domskälen ger ett visst utrymme för individuella bedömningar, synes utgångspunkten vara att schablonbeloppet skall överskridas bara vid exceptionella omständigheter, något som också i någon utsträckning förekommit i domstolspraxis. Mordet på Pernilla Hellgren får, inte minst med tanke på den långa tid som gått innan brottet till sist klarades upp, anses hänförligt till den kategori som motiverar en högre ersättning än enligt schablonen. Mot bakgrund av den återhållsamhet som enligt det nämnda rättsfallet bör prägla rättstillämpningen på detta område anser tingsrätten att ersättningen till Monica Hellgren, Sofie Hedman och Christer Lundin skall stanna vid 75 000 kr vardera.

Monica Hellgrens och Sofie Hedmans yrkanden om ersättning för inkomstförlust m.m.

De yrkade beloppen har styrkts med fakturor och annat underlag. Monica Hellgren och Sofie Hedman har härigenom visat sig berättigade till ersättning enligt vad som yrkats.

Yrkandena enligt domsbilagorna 9 och 10 (Engla Juncosa Höglund)

Dödsboets begravningskostnader m.m.

Det saknas anledning ifrågasätta att dödsboet haft de kostnader för vilka ersättning yrkas. Yrkandena skall därför bifallas.

Ersättningen för psykiskt lidande

Carina Höglund, Sol Juncosa Höglund, Torbjörn Forsström och Antonio Juncosa Crespo ingår i den krets av personer som är ersättningsberättigade enligt 5 kap. 2 § första stycket 3 skadeståndslagen.

De för de anhöriga särdeles plågsamma omständigheterna kring mordet på Engla Juncosa Höglund gör att brottet måste anses hänförligt till den kategori som kan motivera att det av Högsta domstolen i rättsfallet NJA 2004 s. 26 angivna schablonbeloppet 50 000 kr överskrids. Som tidigare nämnts är överrättspraxis påfallande restriktiv när det gäller utdömande av högre skadestånd än schablonbeloppet, även när omständigheterna kring brottet framstår som mycket graverande (se t.ex. Svea hovrätts dom den 10 september 2008 i mål nr B 6099-08). Utan att på något sätt ifrågasätta styrkan i det psykiska lidande som tillfogats Englas närmaste i samband med och efter dödsfallet anser tingsrätten att nuvarande rättspraxis inte ger utrymme för annat än en schablonmässigt bestämd ersättning med 75 000 kr till envar av Carina Höglund, Sol Juncosa Höglund och Torbjörn Forsström. Antonio Juncosa Crespo, som enligt egna uppgifter haft en relativt sporadisk kontakt med sin dotter och som inte träffat henne sedan år 2004, får anses skäligen tillgodosedd med det normala schablonbeloppet 50 000 kr.

Ersättningen till Torbjörn Forsström för inkomstförlust

Det saknas anledning ifrågasätta att Torbjörn Forsström haft de kostnader för vilka ersättning yrkats och för vilka en detaljerad redovisning förebringats. Yrkandet skall därför bifallas.

Ersättningen till Carina Höglund för inkomstförlust

Det behöver inte betvivlas att Carina Höglund sedan Engla mördades saknat förmåga att sköta sitt arbete, inte heller att denna brist på förmåga kommer att bestå under den tid om sex månader som yrkandet grundas på. Hennes uppgifter om kostnader för att anställa en vikarie i verksamheten förefaller rimliga och får godtas. Hennes yrkande i denna del skall därmed bifallas.

Förbehåll för framtida ytterligare skadeståndsyrkanden

Carina Höglund, Sol Juncosa Höglund och Torbjörn Forsström är, utan något särskilt uttalande av tingsrätten i domslutet, förbehållna rätten att framdeles yrka ytterligare skadestånd avseende sveda och värk samt inkomstförlust.

Yrkandena enligt domsbilaga 11 (försök till våldtäkt i Sandviken)

Anders Eklund döms nu inte enligt huvudyrkandet för våldtäkt utan för försök till våldtäkt. Ersättningen för kränkning, som skall bestämmas enligt objektiva grunder, bör därmed sättas lägre än enligt yrkandet och bestämmas till 50 000 kr.

När det gäller sveda och värk har målsäganden berättat om de psykiska besvär som hon upplevt efter Anders Eklunds övergrepp. Med utgångspunkt från dessa uppgifter får målsäganden anses skäligen tillgodosedd med ett belopp om 10 000 kr.

Övrigt

Yrkandena om förverkande och s.k. bevisbeslag är lagligen grundade.

Anders Eklund skall åläggas betala föreskriven avgift till brottsofferfonden.

Ersättningsanspråken från målsägandebiträden och försvarare är skäligen och skall bifallas. Anders Eklunds ekonomiska förhållanden medger ingen ersättnings-skyldighet till staten för dessa kostnader.

Det finns risk för att Anders Eklund på fri fot fortsätter brottslig verksamhet och/eller undandrar sig straffverkställighet. Härtill kommer att det för mord inte är föreskrivet lindrigare straff än fängelse två år och det inte är uppenbart att skäl till häktning saknas. Anders Eklund skall därför vara kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se *domsbilaga 15*. Överklagandet, som skall vara ställt till Svea hovrätt men ges in till tingsrätten, skall vara inkommet senast den 27 oktober 2008.

På tingsrättens vägnar

Lars Eklycke

Avräkningsunderlag, se aktilaga 14.